

Hei, me lennetään!

Ihminenkin voi lentää ilman konevoimaa, riippuliidintä tai laskuvarjoa, nimittäin tuulitunnelissa.

Teksti: Pasi Päivinen
Kuvat: Anu Tikkanen

Kotkan kupeessa Pyhtään kunnassa sijaitseva Sirius Sport halusi tarjota erityisryhmille maksuttoman tuulitunnelilennon. Kun luin tästä mahdollisuudesta, ilmoittauduin heti ja tartuin tilaisuuteen. Olin ryhmämme ainoa näkövammainen, ja jokaisella meistä oli jokin rajoite. Meitä edeltävässä ryhmässä näin pyörätuolilla liikkuvan lentävän. En tullut kysyneeksi hänen kokemustaan, mutta minulle tuulitunneli oli huikea kokemus: ennako-odotukseni ylittyivät ja mieli tekee päästä uudelleen oppimaan lisää kehonhallintaa ilmassa!

Lentolupa ja turvallisuuskoulutus

Työpäivän päätyttyä ajoimme Helsingistä masentavassa räntäsateessa Pyhtäälle. Ensimmäiseksi piti täyttää vastuuvapauskaavakkeet ja vahvistaa allekirjoituksella, että tiedostaa lentämiseen liittyvät riskit ja sitoutuu vastaamaan niistä kokonaisuudessaan itse, jotta lentolupa heltiää. Sirius Sport ei vaadi nähtäväksi voimassa olevaa vakuutustodistusta, mutta kaavakkeet täyttämällä ja allekirjoittamalla he vapautuvat kaikista vastuista, jos tuulitunnelissa sattuisi tapahtumaan jotain odottamatonta. Lentäminen on pääasiassa turvallista, mutta kaikkiin ns. extreme-lajeihin sisältyy riski. Minulla on laaja vapaa-ajan vakuutus, enkä ole onneksi tarvinnut sitä tähän mennessä, vaikka kaikenlaista on tullut kokeiltua.

Aluksi saimme järjestäjältä varusteet: vartalonmyötäiset haalarin, kypärän ja korvatulpat. Laitoin varmuuden vuoksi vielä pipon päähän, jos tuuli tuntuu tunnelissa viileältä, mutta ei se tuntunut. Saimme perusteelliset sanalliset ohjeet ja teimme myös kuivaharjoittelun ennen tunneliin siirtymistä.

Mikä on tuulitunneli?

”Lentosimulaattori” on halkaisijaltaan runsaat neljä metriä ja reilut kymmenen metriä korkea vertikaalinen tuulitunneli. Siihen luodaan ihmistä kannatteleva ilmavirta neljän sähkömoottorin avulla. Moottoreiden teho on 1420 kilowattia ja niillä saadaan parhaimmillaan tunneliin jopa yli 300 kilometriä tunnissa puhaltava virtaus. Minun lentovuorollani tuulen voimakkuus oli runsaat 200 kilometriä tunnissa.

Hei me lennetään!

Ryhmämme siirtyi tuulitunnelitilaan ja moottorit käynnistettiin. Tila on paineistettu ja ovi on oltava suljettuna

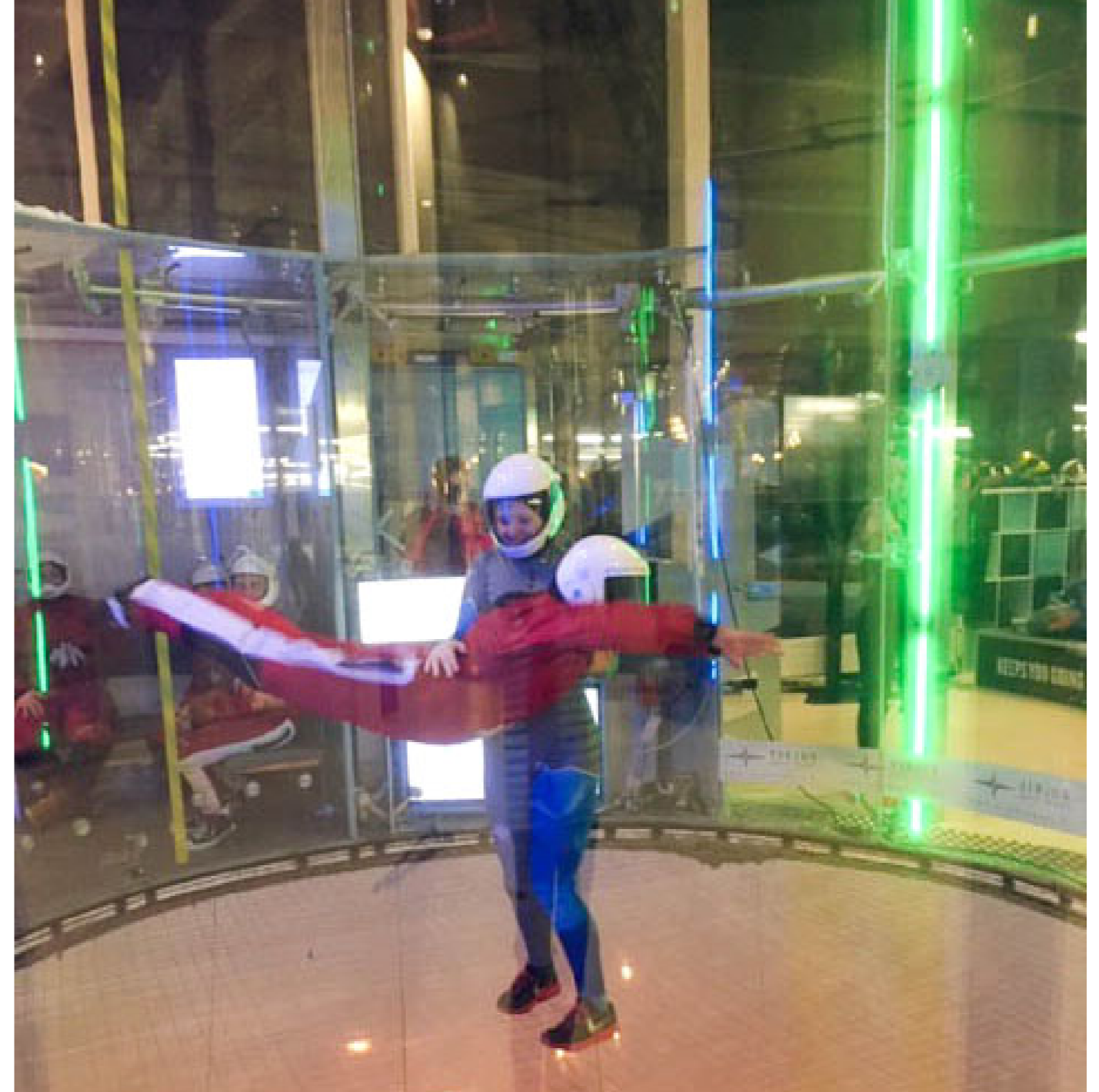

Luvat kunnossa, puku päälle, kypärä päähän, valmiina lähtöön!

koko ajan, kun sähkömoottorit ovat käynnissä. Olin ryhmästäme ensimmäisenä lentovuorossa ja kun ohjaaja antoi luvan siirtyä odotustilasta tuulitunnelin portille, keskityin vain noudattamaan koulutuksessa saamiini ohjeita tarkasti. Tuulitunneliin piti heittäytyä vatsalleen kuivaharjoiteltuun lentoasentoon suoraan portista ei missään tapauksessa ottaa askelta. Tunnelista poistuttaessa taas piti muistaa pitää lujasti kiinni portin karmeista ja nimenomaan ottaa askel odotustilan lattialle.

Kaaduttuani ohjeiden mukaisesti portista tyhjyyteen voimakas ilmavirta alkoi kannattelemaan minua välittömästi. Tyhjiys on onneksi vain illuusio, sillä tunnelin alapinnassa on joustava turvaverkko, jos ilmavirtaus ei kannattele tai jos lentäjä joutuu virheasentoon, joten hän ei putoa kuilun pohjalle. Tuulitunnelikokemuksen sanotaan simuloivan vapaapudotusta lentokoneesta, mutta en kokenut sitä aivan samoin. Olen hypännyt laskuvarjolla tandemhypyn runsaasta neljästä kilometristä ja siinä vauhti todella tuntui, vapaapudotus keikutti kehoa ja aistin viileyden ilmakerroksissa. Tuulitunnelissa en kokenut putoavani vapaasti, vaan pikemminkin leijuvani. Myöskään ilmavirta ei tuntunut viileältä, joten pipoa en olisi tarvinnut.

Moottoreiden meteli oli korvia huumaava jo odotustilassa, mutta heittäytyttyäni tuulitunneliin moottoreiden jy-

Huikkea menoa, ensi kerralla sitten jo yksin!

linä jatkui ja lisäksi tuli tuulen humina. Kun ilmavirta puhaltaa alhaaltapäin runsaat 200 kilometrin tuntinopeudella ja sähkömoottorit jylisevät alapuolella, ovat korvatulpat tarpeen. Tuulen humina kuuluu asiaan, mutta moottoreiden meteli tuntui häiritsevän voimakkaalta. Laskuvarjolla hyppääminen on heti varjon auettua leppoisampaa, mutta hyppy lentokoneen ovesta taivaalle on aivan toista kuin tuulitunneliin hyppääminen portista, koska suojaverkon tietää olevan alla ja lentokoneesta hyppäessä laskuvarjo on ainoa turva.

Kuten jokaisella ensikertalaisella mukana tuulitunnelissa on kokenut ohjaaja. Hän varmistaa lennon turvallisuuden ja saattaa tehdä lentäjälle jonkin tempunkin. Jon-

kin aikaa paikallani leijuttua ohjaaja pyöritti minua ympäri tunnelia kovaa vauhtia ja hymyili leveästi. Minulla on hyvä tasapainoaisti, eikä pyöritys tuntunut juuri miltään, paitsi muistutti Linnanmäen hurjimpia laitteita.

Aika tuulitunnelissa meni todellakin kuin siivillä ja olisin mielelläni jatkanut leijumista ilmavirrassa pidempäänkin. Minun jälkeeni vuoron sai teini-ikäinen tyttö, jolle sattui loukkaantuminen hänen poistuessaan tuulitunnelista - olkapää meni sijoiltaan. Se osoittaa, että kyseessä on extreme-laji, johon sisältyy riski. Tuulitunnelissa lentäminen oli unohtumaton elämys ja lentämään on pakko päästä uudelleen. Seuraavalla kerralla voin kokeilla lentämistä jo yksin.

Tuulitunnelissa on lentämisen huumaa